

Neh 1
Votum/groet; Ps 122: 1, 3; gebed; intro + lezen Neh 1; GK 168; preek; WK 262; ha; gebed; WK 272; zegen; collecte met muziek
Bergschenhoek 4.10.2020

Bouwen begint met bidden **dia**

Het Bijbelboek Nehemia is een heel hoopvol boek. Het begint met een stad die er weerloos en gebroken bij ligt en eindigt met diezelfde stad omgeven door nieuwe, sterke muren. De stad is niet zomaar een stad. Het gaat om Jeruzalem, de stad van God, verwoest in de ballingschap en nu dan eindelijk opgebouwd.

Een boek vol hoop. Puinhopen hebben niet het laatste woord. Hoe kapot de dingen ook zijn, er kan iets nieuws ontstaan vanuit de puinhopen. Afbraak kan een halt worden toegeroepen. Een kerk in verval kan weer gaan bloeien. Een wereld in crisis kan een nieuw begin maken. Opleving en vernieuwing zijn ook in onze werkelijkheid mogelijk.

Maar hoe gaat dat in zijn werk? Wat is ervoor nodig om uit een crisis iets nieuws te laten ontstaan? Daarover gaat het boek Nehemia. Wij beginnen vandaag in Nehemia 1. Het begin van de bouw. Nehemia 1 laat zien: *Bouwen begint met bidden*. Daar wil ik vandaag jullie aandacht voor vragen.

Laat je raken **dia**

Weet je, God kan soms al met één mens hele bijzondere dingen in gang zetten. Ook dat zie je in het Bijbelboek Nehemia. Want het begint met hem. Nehemia. Deze ene man. Een 2de of 3de generatie balling. Wonend in Susa, een stad in Perzië, het huidige Iran, de zomerresidentie van de Perzische koningen. In die stad is Nehemia een belangrijke man. Hij is schenker van de koning. Dan sta je dichtbij de koning en bedien je hem dagelijks aan tafel. Nehemia heeft een geslaagde carrière gemaakt in het wereldrijk dat Perzië is.

Maar het hart van uitgerekend deze man blijft trekken naar Jeruzalem. In de loop van de tijd zijn er kleine groepen ballingen teruggegaan naar Jeruzalem. Lang niet iedereen deed dat. Velen zaten goed in het leven dat ze nu hadden. Waarom zouden ze dat opgeven? Nehemia is altijd betrokken gebleven op Jeruzalem en wat daar gebeurt. Op een dag krijgt hij triest nieuws te horen via zijn broer Chanani. Het gaat

ronduit slecht met Jeruzalem. De mensen zijn het mikpunt van spot. De muren van de stad zijn afgebroken en de poorten zijn in vlammen opgegaan.

Het raakt Nehemia diep. De stad van zijn God. Van zijn ouders en grootouders, zijn volk met wie hij zich verbonden weet. Het Jeruzalem dat hij bemint... Zijn verdriet is intens. Hij is er kapot van. Dagenlang geeft hij zijn emoties de vrije loop. En dat is bijzonder. Want wat zou hem die stad kunnen schelen, dat handjevol Joden dat daar woont? Hij heeft zijn leven goed voor elkaar in Susa, toch? Jeruzalem is ver weg. Maar dat kan Nehemia niet. Onverschillig zijn schouders ophalen. Doorgaan alsof er niks is gebeurd. Nee, hij is er kapot van en het raakt hem diep.

Lieve mensen, het nieuwe van God begint altijd met bewogenheid. Dat je maag zich in je omdraait en dat je zegt: *'Dit kan ik niet aanzien'*. Zo begon het bij God zelf. Stel je voor dat God had gezegd, of Jezus zijn Zoon, bij het kijken naar de wereld: Ach, ver weg, wat kunnen Mij die mensen schelen... Wat een ramp zou dat zijn geweest! Met bewogenheid begint Gods plan van redding, begint al het nieuwe dat Hij wil brengen. Zo ook bij Nehemia. Hij laat zich raken. En jij, kun jij je nog laten raken? Deze tijd maakt het niet makkelijk. Er is zoveel en we hebben vaak genoeg aan onszelf. Je zapt snel verder bij het zien van onrecht en scheefgroei in de wereld. Je haalt je schouders op als je hoort over creperende vluchtelingen en verdrinkende kinderen. Bij een kerk in verval, lauwheid en gezapigheid die je ziet, zoek je gauw een andere. De wereld in crisis? Ach, het zal wel... Laat je raken, zegt Nehemia. Je komt pas in beweging als je bewogen wordt.

Ga bidden dia

In beweging komen... Dan denk je snel aan: in actie komen. Bedenken wat er moet gebeuren. De handen uit de mouwen steken. Verderop in het boek Nehemia zal blijken dat Nehemia gezegend was met duidelijke capaciteiten op het vlak van plannen, organiseren en aansturen. Maar nu laat hij zien waar al het bouwen moet beginnen. Bij gebed. Nehemia gaat bidden. Intensief en langdurig. Voor zichzelf en samen met anderen roept Hij de God van de hemel aan.

Wat zou jij doen, als je geconfronteerd wordt met een probleem, met een misstand of een situatie waar je iets aan zou willen doen in al je bewogenheid? Wie kent niet de reflex van: in actie komen, aanpakken, aan het werk gaan. Misschien is die reflex wel iets te groot bij ons geworden. Nehemia wijst de weg van gebed. Niet als een standaard vraag om zegen of zo. O ja, ook nog even bidden. Nee, heel intensief en bewust naar God toe kruipen. Hij is de God van de hemel. God heb ik nodig. Hij moet mij laten zien wat ik kan doen en hoe. Zonder bidden komt er niks. Zonder bidden sla

ik maar wat slagen in de lucht. Het fundament van bouwen is bidden. Bidden maakt afhankelijk.

Nehemia bidt in bewogenheid. Kijk toch, Heer, wat er gebeurt met uw mensen in uw stad Jeruzalem. Maar Nehemia bidt ook in verootmoediging. Voor hem niet een gebed dat ach en wee roept over hoe allerlei mensen behalve hij het erbij hebben laten zitten. Nee, zegt Nehemia, wij. Ook ik. De crisis in Jeruzalem gaat niet buiten mij om. *Wij hebben u veel kwaad gedaan. Wij hebben uw geboden overtreden.* Bid jij ook zo? Bij misstanden die je kunt zien in de wereld, het onrecht dat mensen meemaken? Bij kerken die leeg lopen in Nederland? Of bij jouw kerkelijke gemeente die aan het inzakken is? Het is ook mijn schuld. Ik maak er deel van uit. Wij hebben het samen zover laten komen. Heer, ontferm u over *óns*!

Lieve mensen, bouwen begint met bidden. Ben je geraakt door nood die je ziet, door lauwheid in de kerk? Jeuken je handen om er iets aan te doen? Ga ze eerst vouwen. Zoek God in je gebed. Er is geen bloei, geen wederopbouw zonder gebed. En er is geen vernieuwing zonder verootmoediging. Dat laatste is net zo belangrijk. Zo gemakkelijk wijs je met je vinger van je af, schud je je hoofd over hoe mensen er een potje van maken. Kun je zeggen in een tijd van crisis en bij de puinhopen die je ziet: Here God, niet hij of zij, maar ik, wij, wij samen, wij allemaal hebben u veel kwaad gedaan. Ontferm u over ons. Bouwen begint met bidden. Wat is jouw gebed in deze tijd van crisis?

Stel je beschikbaar dia

Hoe klinkt dat jou in de oren? Bouwen begint met bidden. Maar wat schiet je nou met bidden op? Wat verandert er of gebeurt er, omdat je bidt? Ik kan me de vraag voorstellen. Maar als ik kijk naar Nehemia en zijn gebed, dan zie ik iets heel bijzonders gebeuren.

Bidden stelt geloof in werking. Bidden geeft Nehemia zicht op Gods hart. *God, wij zijn uw volk, u hebt ons bevrijd, u houdt van ons.* Zo ken ik u. U laat niet los. Dat kan bidden met je doen. Je gaat boven de puinhopen uit kijken, recht het hart van God in. Hoop vult je hart. Het is niet verloren. Want God is er ook nog. En er gebeurt nog meer. Bidden betekent voor Nehemia niet dat hij het probleem Jeruzalem bij God over de schutting gooit. Lost u het maar op... Nee, Nehemia stelt zich beschikbaar. Ik ben deel van het probleem, ja zeker, maar misschien ook deel van de oplossing, van het nieuwe dat God gaat doen. *'Laat mij vandaag toch slagen en laat de koning mij welgezind zijn'*. Daar komt Nehemia bij uit in zijn gebed.

Ik stel me voor dat al biddend het besef bij Nehemia groeide. Het besef dat God hem wel eens zou kunnen gebruiken om die muren van Jeruzalem opnieuw op te bouwen. Dat besef was er denk ik niet meteen. In Nehemia 2 blijkt dat er een tijd overheen ging. In het geval van Nehemia zeker een paar maanden. Soms heb je een tijd van bidden en wachten nodig om duidelijk te krijgen waar en hoe God jou wil gebruiken. Al biddend gingen Nehemia's ogen ervoor open: Hier ben ik, God, gebruik mij, ik stel mij beschikbaar.

Hoe zit dat met jou? Wil jij je laten gebruiken door God? Om iets te doen met die puinhopen, met dat onrecht in de wereld, die ingezaktheid in de kerk? Nehemia kwam ertoe om zijn veilige, welvarende leven op te geven voor de onzekerheid in Jeruzalem. Dat gaat best ver. Het is niet gezegd dat jij en ik vandaag ook zo ver moeten gaan. Je leven hier opgeven en vertrekken naar ver weg. Dat mag. Maar hoeft niet. Het kan ook hier in je eigen omgeving zijn. Nood die jij hier om je heen ziet en die jou raakt. Verval in jouw kerk, hier en nu op dit moment. Laat het al biddend ook bij jou maar eens rijpen. Geef God de tijd om het jou duidelijk te maken. God, laat het maar zien, want hier ben ik, beschikbaar. Beschikbaar als Nehemia. Beschikbaar als Jezus die de veilige omgeving van de hemel verliet om hier op aarde zijn weg te gaan van bloed, lijden en sterven. Moet je kijken, welke mooie dingen God daarmee kan doen, met jouw beschikbaarheid!

Vraag van de week dia

En zo begint het bouwen van Nehemia. In de crisis van toen. Bij de puinhopen van Jeruzalem. Zijn bouwen begint met bidden. Zijn bewogenheid leidt tot gebed. En zijn gebed leidt tot zijn beschikbaarheid. En nu jij, ik vraag jou: waar wil jij aan meehelpen bouwen in deze tijd van crisis?

Amen